

GHID DE STUDIU PENTRU GRUPURILE MICI

RUGĂCIUNEA

UN STUDIU TEMATIC DIN
EVANGHELIA DUPĂ MATEI

RUGĂCIUNEA

UN STUDIU TEMATIC DIN
EVANGHELIA DUPĂ MATEI

BISERICA METANOIA ARAD
2017

Departamentul de învățatură - grupuri mici

Rugăciunea
© Emil Bartoș
Biserica Creștină Baptistă Metanoia Arad, 2017
Str. Tribunalul Dobra nr. 8
www.bisericametanoia.ro
Tel. 0257 255 226

Calendar de studiu

RUGĂCIUNEA

Săptămâna	Lecția	Pasajul	Titlul
1-7 mai	1	Matei 14:22-36	Prioritatea rugăciunii
8-14 mai	2	Matei 6:7-15	Principiile rugăciunii
15 -21 mai	-	-	-
22-28 mai	3	Matei 6:5-6	Piedicile rugăciunii
29 mai - 4 iunie	4	Matei 7:7-11	Persistența rugăciunii
5-11 iunie	5	Matei 17:14-21	Puterea rugăciunii
12-18 iunie	6	Matei 14:13-21	Providență și rugăciune

PRIORITATEA RUGĂCIUNII

Textul biblic: Matei 14:22-36

CONTEXTUL

După o lucrare specială, Isus s-a retras pentru rugăciune. Trebuia să stea în rugăciune înaintea Tatălui pentru sufletele celor care au primit hrană fizică, dar care aveau nevoie mai ales de hrană spirituală. Pentru Isus, rugăciunea era esențială, prioritară.

Ce loc are rugăciunea în viața noastră? Dar în viața Bisericii noastre? Milioane de oameni se roagă în fiecare zi, dar fiecare în felul lui. Unii folosesc cuvinte multe, alții mai puține, dar, de obicei, cuvintele rugăciunii sunt simple.

Rugăciunea (din latinescul *rogatio*) este adresarea unei rugăminți divinității. A te ruga înseamnă a apela la cineva mai mare și mai puternic decât tine.

Rugăciunea a fost pusă la dispoziția oricui. Nu trebuie să fii bogat sau creștin să te rogi. Te poți ruga oricând, oriunde în mod liber. Dumnezeu Creator și Suveran, Cel ce stăpânește universul și conduce galaxiile are urechi pentru rugăciunea unui om ca mine și ca tine. Multe și mărețe au fost rugăciunile oamenilor curați îndreptate spre Dumnezeu, convinși fiind că El va răspunde.

Rugăciunea vrea cauze nobile, realizări mari, lucruri mai bune. Cine poate spune de câte ori Dumnezeu a intervenit în mod misterios,

a schimbat direcția unei vieți, a eliberat pe cei oprimați, a umilit aroganții, a lovit pe cei mândri și insolenți?

De ce este prioritară rugăciunea pentru creștin?

1. Rugăciunea este prioritară pentru **comuniunea cu Dumnezeu**

Dumnezeu ne-a creat rugativi. Ne-a creat pentru a avea părtășie cu El. De aceea, El așteaptă ca rugăciunea să fie o **prioritate** în comuniunea cu El.

Rugăciunea nu înseamnă doar cerere. Înseamnă întâi de toate laudă și mulțumire. Când te adresezi lui Dumnezeu, începe prin a-I recunoaște slava. Apoi să Îi mulțumești pentru ceea ce este El pentru tine și ce ești tu pentru El.

Întâi se stabilește relația. Se iese din bruiajul lumii și se intră pe frecvența lui Dumnezeu. Puțini oameni înțeleg că rugăciunea este întâi **comuniune** și apoi **comunicare**. Întâi te asiguri de părtășia intimă, apoi încep schimburile de idei și simțiri. De aceea, unii mistici cer ca înainte de orice la rugăciune să te liniștești, să contempli, să intri în armonie cu Dumnezeu.

Dumnezeu l-a creat pe primul om pentru părtășie, coeziune internă trainică, legătură intimă. Convorbirile cu Dumnezeu erau plăcerea omului. Astăzi, rugăciunea este mijlocul de recuperare a acestei intimități pierdute prin păcat.

Cum să o faci? Înainte de orice, dezvoltă-ți sentimentul de prioritate a părtășiei cu Dumnezeu prin a da laudă Domnului, prin a chema Numele lui Dumnezeu în mod corect. Nu începe nicio rugăciune fără a-L lăuda pe Domnul! Poți învăța cum să te adresezi lui Dumnezeu prin laudă citind rugăciunile din Biblie, cum ar fi Psalmii. Dar poți fi și creativ în rugăciune.

Observație: Unii oameni nici măcar nu se deranjează să rostească Numele Domnului. Intră direct în rugăciune, de parcă ar sta de vorbă cu un foarte bun amic. Da, Dumnezeu este Tatăl nostru cu care putem comunica intim, dar este și Dumnezeul Creatorul și Stăpânul nostru. Reverența, respectul, onorarea intră în obligația noastră de a le recunoaște și proclama.

Aplicație: Căutați rugăciuni cunoscute din Biblie și treceți mai jos expresiile de la începutul lor, pentru a învăța cum să ne adresăm lui Dumnezeu în rugăciune.

Exemplu 1: Rugăciunea lui David (1 Cronici 29:10-) *Binecuvântat să fii Tu, din veac în veac... A Ta este, Doamne, mărirea, puterea și măreția, veșnicia și slava, căci tot ce este în cer și pe pământ este al Tău...*

Exemplu 1:

.....

Exemplu 2:

.....

Exemplu 3:

.....

2. Rugăciunea este prioritară în lupta contra **păcatului**

Unul dintre lucrurile zadarnice este să trăiești bazat pe puterea ta. Puterea adevărată vine din comuniunea cu Dumnezeu. Rugăciunea dă drumul la robinetul harului.

Un domeniu al luptei noastre este cel al păcatului. Cum să-l biruim? Rugăciunea este indispensabilă luptei împotriva răului, sub orice formă s-ar manifesta. Credem că atunci când cineva începe să se roage, păcatul din viața lui își va pierde puterea.

Interesant că numai după ce păcatul a ajuns să stăpânească, omul caută eliberarea și apelează la ultima resursă, la rugăciune.

Observație: Una dintre marile noastre probleme este că ne rugăm adesea după ce facem ceva, după ce păcatul ne-a mârjit viața. Dar rugăciunea nu s-a dorit a fi un antidot care să fie luat după ce păcătuim. Pentru a fi eficientă, rugăciunea trebuie spusă înainte, să fie un stil de viață, să fie o prioritate. Doar rugăciunea ca stil de viață poate ucide din fașă răul.

Întrebare: *Ce crezi că ar trebui să facem ca să ne obișnuim a ne ruga preventiv?*

.....

.....

.....

3. Rugăciunea este prioritară pentru a înțelege **perspectiva corectă asupra problemelor** vieții

Rugăciunea nu schimbă neapărat problema, dar sigur ne schimbă pe noi și schimbă perspectiva asupra problemei.

Exemplu: Isus se ruga mereu pentru ceea ce urma să vină. Se retrăgea pentru putere. Urma să vină Ghetsimani. Pentru că rugăciunea era prioritară, toată perspectiva asupra problemelor s-a schimbat. Unele probleme ne apar rele, contrare. Rugăciunea te poate face să vezi și partea care nu o poți vedea fără rugăciune. Poate că problemele tale sunt necesare pentru viața ta spirituală. Poate sunt corective. Poate te întăresc pentru alte situații mai grele.

Pavel ne cere să ne rugăm pentru conducători (1 Tim. 3:1-4). Pentru unii nu prea îți vine să o faci. Dar, s-ar putea ca, dacă începi să te rogi pentru ei, înțelegerea politicii să se schimbe. Rugăciunea este darul participării în istoria lumii lui Dumnezeu.

Întrebare: *Poți da exemple din Biblie cum rugăciunea a schimbat mersul vremurilor?*

.....

.....

.....

4. Rugăciunea este prioritară în **mântuirea** oamenilor

Vrem să-i vedem pe oameni mântuiți de păcatele lor. Nu există o forță mai mare decât puterea rugăciunii. Deci, rugăciunea ta poate participa la mântuirea oamenilor. Trebuie să te simți onorat.

Nu noi îi mântuim pe oameni, ci Dumnezeu prin harul Său. Însă Dumnezeu ne cheamă la parteneriat, la luptă comună. El are nevoie de noi ca să ajungă Cuvântul la cei pierduți.

În același timp, mântuirea se referă și la **vindecarea trupestă și sufletească**. Biblia încurajează rugăciunile pentru vindecarea trupului.

Profeții, Isus și apostolii Săi, creștinii din Biserica Primară s-au rugat pentru cei bolnavi. Credința acestora a fost că Dumnezeu nu doar aude rugăciunile, dar El poate interveni cu putere în oprirea bolii sau vindecarea ei. Rugăciunea poate vindeca bolile sufletești. Ea dă speranță și vindecare. Prin rugăciune, vindecarea vine în inimile deznădăjduite și zdrobite. Când vorbim despre probleme, bariere de netrecut, situații grele, unul dintre lucrurile cele mai bune pe care le putem face este să ne ridicăm ochii spre cer și să ne rugăm Celui Atotputernic. Credem că El poate înlătura barierele și să ne scoată din situațiile dificile.

Întrebare: *Iacov 5:13-16 ne îndeamnă să mijlocim în rugăciune pentru cei bolnavi. Pentru cine mijlocești acum? Trece mai jos numele a trei oameni pentru care te rogi.*

.....

.....

.....

ANUNȚ MORTUAR: Cu regrete anunțăm trecerea în neființă a Doamnei Rugăciune. S-a stins din viață recent la Biserica Neglijenței. Născută cu mulți ani în urmă în mijlocul unei treziri spirituale, a crescut sănătoasă și puternică, hrănită de studiul biblic și mărturie, devenind una din cele mai influente membre din familia Bisericii. Dar, în ultimii ani, sora Rugăciune o ducea tot mai rău cu sănătatea și devenind neajutorată, genunchii fiindu-i vizibil slăbiți, ea nu mai avea simțăminte sensibile de altădată, viața ei spirituală descrescând dramatic. Ultimele ei cuvinte au fost: Unde sunt cei dragi ai mei? I s-a spus că sunt la piață, căutând medicamentul relevanței. Experții, incluzându-i pe domnii doctori Activistul, Divertimentul și Delăsătorul, au avut dispute grele și, în final, nu au căzut de acord care ar fi motivul bolii Doamnei Rugăciune. I-au administrat doze mari de scuze, chiar i-au dat în ultimul minut un bypass motivațional, dar fără succes. O examinare postmortem a arătat că deficiența hrănirii spirituale constante, lipsa de părtășie au contribuit la sfârșitul Doamnei Rugăciune.

Mărturisire și cerere

Doamne sfinte, am păcătuit de nenumărate ori, sunt vinovat de mândrie și necredință, nu am găsit gândurile Tale în Cuvântul Tău, am neglijat să-Ți caut fața în viața de zi cu zi. Nelegiuirile și greșelile mele îmi pun în față o listă de acuzații, dar Te binecuvânteț pentru că ele nu vor sta împotriva mea, căci toate au fost aruncate asupra lui Hristos. Continuă să-mi subjugi stricăciunile și dă-mi harul să trăiesc deasupra lor. Nu lăsa ca pasiunile firii sau poftele minții să-mi stăpânească duhul, ci Tu să mă conduci în libertate și cu putere.

Îți mulțumesc pentru multele rugăciuni care mi-au fost refuzate. Am cerut cu gând rău și nu am primit, m-am rugat motivat de poftă și am fost respins, am tânjit după Egipt și am primit pustia. Continuă-Ți cu răbdare lucrarea, răspunde-mi cu „nu” la rugăciunile greșite și schimbă-mă ca să pot accepta răspunsul Tău. Curăță-mă de orice dorință greșită, de orice aspirație josnică, de tot ce este contrar legilor Tale. Îți mulțumesc pentru înțelepciunea și dragostea Ta, pentru toate actele de disciplină prin care trec, pentru că uneori mă treci prin foc ca să cureți aurul din mine și să îndepărtezi zgura.

Nici o încercare nu este prea greu de îndurat în comparație cu sentimentul păcatului. Dacă m-ai lăsa să aleg între a trăi în plăcere, dar păstrându-mi păcatele, și a le arde în focul încercării, dă-mi întristarea care sfințește. Eliberează-mă de orice obicei păcătos, de orice acumulare a vechilor păcate, de orice întunecă strălucirea harului Tău în mine, de orice mă împiedică să îmi găsesc plăcerea în Tine. Atunci Te voi binecuvânta, Dumnezeuul lui Israel, pentru că m-ai ajutat să fiu un om integru. (O rugăciune puritană)

NOTIȚE

NOTIÇE

PRINCIPIILE RUGĂCIUNII

Textul biblic: Matei 6:7-15

CONTEXTUL

Rugăciunea este comuniunea cu Dumnezeu, exercițiul suprem al naturii noastre spirituale, respirația sufletului, exprimarea încrederii, unirii și ascultării cu Creatorul nostru. Rugăciunea este invenția lui Dumnezeu, nu a noastră. El ne-a dat acest dar și El a definit princiipiile rugăciunii ca practică spirituală.

Domnul Isus a văzut că în vremea Lui, rugăciunea a ajuns să fie coruptă. De aceea a corectat infirmitățile noastre. Isus a dorit să corecteze ritualizarea rugăciunii, forma și cuvintele ei repetate sau citite mecanic, rutina rugăciunii ca un exercițiu religios semiconștient. Existau și atunci evrei devotați, dar cei mai mulți dintre evrei erau superficiali, indiferenți și chiar mândri. Se rugau lui Iehova, dar amestecau rugăciunile cu cereri pentru lucruri pământești și cu evenimente irelevante. Se rugau în public, dar lung și fără coerență. Încercau să impresioneze cu religiozitatea lor. Lungimea rugăciunilor se confunda cu sinceritatea. Repetiția arăta influența păgână.

Ce reguli se cer la rugăciune? Care sunt metodele? Ce ne spune Biblia? Sunt principiile biblice principii standard? Câtă inventivitate este permisă în rugăciune?

Ce ne învață Isus despre principiile rugăciunii?

1. Rugăciunea să fie VARIATĂ

Rugăciunea *Tatăl nostru*, cunoscută și *Rugăciunea domnească*, este luată drept standard. Într-un anume sens nu este o procedură greșită. A rosti cuvintele învățate de Isus este ceva frumos și bun.

Dar Isus nu a dorit să mărginească practica rugăciunii doar la o rugăciune standard. El ne-a încurajat mereu să ne rugăm în diverse situații cu toată îndrăzneala și inventivitatea. El Însuși S-a rugat diferit în câteva rânduri. Uneori, rugăciunile Lui erau scurte, altele lungi; se ruga în public și se ruga în particular; uneori mulțumea în rugăciune, altele cerea. Știm că se retrăgea pentru a petrece ore în rugăciune. Desigur, nu trebuie să credem că repeta aceeași rugăciune!

Întrebare: *Există biserici care folosesc cărți de rugăciune, de unde citesc în timpul liturghiei sau chiar acasă. Ce avantaj crezi că are această metodă de rugăciune?*

.....

.....

.....

2. Rugăciunea să fie SINCERĂ

Rugăciunea în public nu este condamnată nicăieri în Biblie. Ce este condamnat ține de atitudine. Isus dezaprobă rugăciunea cu scopul de a fi văzut, apreciat de oameni. Aceasta este ipocrizie. Termenul de ipocrizie vine din greacă și se referă la folosirea unei măști de către actori. Ipocritul era cel ce juca rolul unui actor. Pretindea că este cineva, deși în realitate el era altcineva.

Cineva a spus că nimic nu este prea sfânt pentru ca diavolul să nu dorească a-l invada. Și ceea ce el dorește cel mai mult este spațiul între credincios și Dumnezeu, spațiul rugăciunii, al părtășiei. Păcatul ne poate urma chiar și în prezența lui Dumnezeu. Nici un păcat nu este mai periculos decât mândria. Chiar în momentul în care vii să te închini lui Dumnezeu, să fii ispitit a te închina sinelui tău.

De aceea, Isus cere de la bun început ca oricine se roagă, să se roage cu onestitate. Să știe că Dumnezeu îl vede. Să țină cont de atotprezența lui Dumnezeu (Cf. Zaharia 7:5; Evrei 4:13).

Ce este importantă nu este secretomania, ci sinceritatea rugăciunii. Să te retragi pentru rugăciune în sens de a face rugăciunea nu de ochii oamenilor, ci de dragul lui Dumnezeu. El nu doar vede în secret, ci este în secret. El umple toate locurile secrete cu prezența Lui, deși transcende toate locurile secrete (Ps. 139:7-10).

Rugăciunea este un act serios și tainic. Elementul tainic nu constă atât în aranjamentele exterioare (retragere, acoperirea feței, șoptele...), cât în starea inimii. Dumnezeu îți vorbește și tu ascuți. Cel ce se roagă are convingerea că Dumnezeu îi va da tot ce are nevoie și chiar dincolo de imaginația lui (Efes. 2:20-21).

Întrebare: *Isus sugerează ca, atunci când ne rugăm, să ne închidem în odăița personală. La ce crezi că se referă? Ai așa ceva?*

.....

.....

.....

Comentariu teologic: Rugăciunea și bolboroseala

Isus ne atrage atenția la bolboroseală, la repetiție. Bolboroseala era o practică a rugăciunii păgâne, falsă, imaginară. Posibil să se refere la onomatopee, cuvinte nedeslușite. Unii farisei se rugau așa pentru că era un obicei. Alții pentru că nu știau altfel. Asta ar însemna să crezi că dacă rostești multe cuvinte ești mai evlavios, iar Dumnezeu te ascultă mai repede. Isus nu condamnă rugăciunile lungi făcute din inimă sinceră. Avem cazuri de rugăciuni lungi în Biblie (2 Cronici 6:14-42; Neemia 9). Uneori, chiar repetarea cuvintelor este justificată, când este făcută moderat și elegant (Ps. 136). Poate fi exprimarea simțămintelor noastre sau stimularea simțămintelor în alții. Condamnarea este direcționată spre motivație. Păgânii se rugau crezând sau imaginându-și (*li se pare*) că cu cât se rugau mai mult și mai tare, cu atât ar crește șansa ca rugăciunea să fie ascultată. Aici este sancționată, așadar, folosirea indecentă a cuvintelor în rugăciune cu tentă superstițioasă. Multe din rugăciunile cele mai eficiente sunt cele scurte, directe, energice. O selecție arată astfel: Moise în Exod 32:31-32; Solomon în 1 Regi 3.6-9; Ilie în 1 Regi 18:36-37; Ezechia în 2 Regi 19:14-19; Iaebeț în 1 Cronici 4:10; Neemia în 4:4-5; 5:19; 6:9; 13:14,29,31; vameșul în Luca 18:13; Ștefan în FA 7:60; Isus în Ioan 17.

Când te rogi, trebuie să știi că te prezinți în fața unui Dumnezeu atotputernic. Un credincios are un comportament respectuos oriunde și oricând, pentru că știe că oriunde și oricând este privit de Dumnezeu. Formal, rugăciunea poate fi în picioare (Mc. 11:25), însă rugăciunea în genunchi sau prin prosternare ca semn al închinării adânci este de preferat (Lc. 22:41). De asemenea, rugăciunea pretinde cuvinte potrivite. Nu poți comanda și nici folosi termeni triviali, impudici, deșănțați, vulgari. Rugăciunea impune un fel de protocol spiritual.

Întrebare: *Care este poziția ta față de folosirea unor termeni familiari sau prietenoși în rugăciune?*

.....

.....

.....

3. Rugăciunea să fie cu CREDINȚĂ

Domnul Isus ne amintește că Dumnezeu știe de ce avem trebuință, mai înainte ca să-I cerem. Adică, atunci când ne rugăm să nu pornim de la preconcepția că Dumnezeu nu știe ce vrem noi să-I cerem.

Aceasta nu înseamnă, însă, că rugăciunea cu detalii ar fi nefolositoare și primejdioasă. Ce vrea să elimine Isus este spiritul de neîncredere. Pentru că cine își cunoaște Dumnezeul, știe ce așteaptă El de la credincioșii Lui. De aceea, cu atât mai mult, înțelegând ce fel de relație așteaptă Dumnezeu între El și noi, trebuie să avem încredere în Dumnezeu și să ne ducem înaintea Lui cu toate problemele noastre (Mat. 7:11). Rugăciunea este un act de încredere și de ascultare.

Aplicație: În rugăciune, deci, să îți deschizi inima către Dumnezeu, să spui ce ai de spus, dar apoi să Îl lași să facă ce știe El că este bine să facă. Nu abuza în rugăciune. Nu repeta anumite cereri sau expresii fără noimă, pentru că ai da impresia că Dumnezeul tău este limitat în cunoaștere și putere (2 Cron. 16:9). Uneori, Dumnezeu răspunde înaintea de a cere noi (Is. 65:4). Alteori ne dă mai mult decât credem noi (Efes. 3:20).

Când Dumnezeu nu răspunde la rugăciunile noastre, înseamnă că El știe mai bine ce avem noi nevoie. Noi nu îi prescriem lui Dumnezeu ce să facă, ci subscriem la ceea ce El vrea să facă.

Întrebare: *Ce înțelegi prin expresia „Facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ” din Rugăciunea domnească?*

.....

.....

.....

4. Rugăciunea să fie NEMIJLOCITĂ

Domnul Isus ne învață cum să ne rugăm: *Iată, dar, cum trebuie să vă rugați*. Am stabilit deja că Isus nu a dorit transformarea acestei rugăciuni într-o bolboroseală, repetiție fără limite, pentru că ar sfârși în formalism.

Rugăciunea domnească acoperă toate domeniile vieții. Suntem îndemnați să ne rugăm pentru nevoile noastre, dar și ale altora. Ni se cere să nu uităm de domeniul spiritual, de lupta reală contra duhurilor rele. În scopul și metoda ei, rugăciunea este comprehensivă, dar spiritul ei trebuie să fie spiritul libertății.

Esența acestui model de rugăciune propus de Isus constă în caracterul lui nemijlocit. Adresarea este respectuoasă, dar directă. Dumnezeu te așteaptă pe tine la rugăciune. Nu se cer intermediari, nu se invocă sfinți, instituții etc. Deși Dumnezeu așteaptă ca prin rugăciunea ta să îi dai slavă Lui, El vrea să te rogi direct și liber.

Întrebare: *Care sunt atributele lui Dumnezeu prezente în Rugăciunea domnească?*

.....

.....

.....

C. EV. 84

1. Al rugăciunii dulce ceas, mă chemi îngrijorări să las
Și mă conduci la Dumnezeu să-I spun întreg necazul meu.
Iar când pe cale vin dureri, îmi dai depline mângâieri,
Ce minunat e-acest popas: al rugăciunii dulce ceas.

2. Al rugăciunii dulce ceas, tu porți pe aripi al meu glas
Spre cer, de unde Dumnezeu dă binecuvântări mereu.
El zice: „Fața Mea căutați, Cuvântul vieții să-L gustați”.
Mai mult mă-ncred în al Său glas, stând în al rugăciunii ceas.

3. Al rugăciunii dulce ceas, vei fi mereu al meu popas
Cât timp aici călătoresc și către cer cu dor privesc.
Când trupul meu va fi-n mormânt, iar eu voi fi la Domnul sfânt,
Ca amintire mi-a rămas al rugăciunii dulce ceas.

Ajutor spiritual

Tatăl meu veșnic, ce dragoste minunată să trimiți pe Fiul Tău să sufere în locul meu, să lași Duhul Sfânt să mă învețe, să mă mângâie și să mă călăuzească, să faci din îngerii Tăi un zid de apărare în jurul meu; tot cerul slujește pentru bunăstarea unui sărman vierme. Îngăduie slujitorilor Tăi nevăzuți să lucreze neîncetat pentru binele meu și să se bucure atunci când harul crește în mine. Nu-i lăsa să se odihnească până când lupta mea s-a sfârșit, iar eu stau victorios pe țărnul mântuirii.

Fă ca înclinația mea spre păcat, indiferența față de bine, împotrivirea față de îndemnurile Duhului Tău să nu Te determine să mă abandonezi. Inima mea împietrită să trezească mila Ta, nu mânia. Iar dacă dușmanul profită de stricăciunea din mine, fă să se vadă că cerul este mai puternic decât iadul, iar cei ce sunt pentru mine sunt mai mari decât cei împotriva mea. Ridică-te în ajutorul meu cu bogăția binecuvântărilor legământului, dumă pe pășunile Cuvântului Tău întăritor; ajută-mă să cercetez Scripturile ca să Te găsesc acolo.

Dacă pentru rătăcirea mea sunt pedepsit, ajută-mă să primesc corectarea în smerenie, să binecuvânteț mîna care mă lovește, să înțeleg motivul muștrării, să răspund prompt, să mă pocăiesc și să mă întorc la faptele mele dintâi. Lasă ca atitudinea Ta de Tată față de mine să mă facă părtaș la sfințenia Ta. Îngăduie ca fiecare cădere să mă coboare și mai jos pe genunchi, pentru ca atunci când mă ridic să ajung pe înălțimile consacrării. Fiecare cruce a mea să fie sfințită, fiecare pierdere să fie un câștig, fiecare rugăciune refuzată să fie un profit spiritual, fiecare zi întunecată să fie o lumină a Duhului Sfânt, fiecare noapte a încercării să fie o cântare. (O rugăciune puritană)

NOTIȚE

NOTIÇE

PIEDICILE RUGĂCIUNII

Textul biblic: Matei 6:5-6

CONTEXTUL

Obiceiul Domnului Isus era să se retragă pentru rugăciune și meditație. De ce?

- (1) Întâi pentru a se reîncărca spiritual. Era mereu asaltat de mulțime, de bolnavi etc. Viața spirituală intensă te epuizează. Totuși, Isus găsea timp pentru părtășia cu Tatăl (Mat. 14:23; Mc. 1:35; 6:46; Lc. 4:42; 5:16; 6:12; 9:28).

- (2) Apoi, Isus se retrăgea ca să se roage. Nu dorea ca atenția Lui să fie distrasă, de aceea căuta locuri liniștite.

Aplicație: Uneori, a te ruga în prezența altora te poate tulbura. Ce variante sugerezi pentru a găsi locuri potrivite pentru rugăciune?

.....

.....

.....

Chiar și așa, Domnul Isus a fost ispitit de cel rău, întrerupt de oameni cu nevoile lor urgente. Înseamnă că avem o problemă: cel rău nu vrea să stăm în părtășie cu Dumnezeu.

Aceasta este problema la care vrem să răspundem în acest studiu. Deși este un privilegiu să ne putem ruga, adesea întâmpinăm piedici. Cum să depășim aceste piedici?

Diavolul știe că părtășia noastră cu Domnul ne face pe noi mai puternici și pe el mai slab. De aceea, va încerca să-ți întrerupă timpul de părtășie prin a-ți descuraja dorința după rugăciune. Diavolul terorizează creștinii care însetează după neprihănire. Îi este teamă de rugăciuni, de post, de meditații, de studiul Bibliei. De aceea, sufletul care caută relația adâncă cu Dumnezeu va fi ispitit de diavol. Va deveni ținta conspirației întreruperii părtășiei cu Dumnezeu.

Când ne rugăm lui Dumnezeu, așteptăm ca El să ne asculte fără ca ceva să interfereze. Totuși, există piedici care vin ori din lăuntrul nostru, ori din afara noastră. Care sunt situațiile în care rugăciunile noastre nu pot fi ascultate? Isus avertizează des asupra piedicilor rugăciunii.

1. O primă piedică în rugăciune este **ipocrizia**

Ipocritul este un om prefăcut, fățarnic, fals. Arată ce nu are, ce nu este, ce nu face în realitate.

Fariseii erau deconspirați de Isus ca fiind fățarnici renumiți.

Întrebare: *Citiți Matei 23. Ce caracteristici negative observi la farisei din descrierea pe care le-o face Isus aici?*

.....

.....

.....

Isus ne cere să nu ne rugăm ca fățarnicii. În privința atitudinii în rugăciune, acești fățarnici se îngrijeau mai mult de imaginea lor.

Stăteau în picioare în locuri publice ca să fie admirați de oameni. Tradiția iudaică spune despre acești fățarnici (care proveneau mai ales din tagma fariseilor) că se rugau pe stradă cu ochii închiși, se loveau de obiecte, se împiedicau, dorind prin aceasta să arate tuturor care-i priveau că sunt atât de concentrați la rugăciune, încât nu le pasă pe unde umblă și ce se întâmplă cu ei. Desigur, gestul lor era plin de ipocrizie. De fapt, îi interesa ce spun ceilalți despre spiritualitatea lor. Cerșeau aplauzele semenilor, aprecieri artificiale, nerealiste.

Întrebare: *Cum ai descrie atitudinea de ipocrizie în rugăciune a celor din generația ta? Ce asemănări ai vedea între aceștia și fariseii?*

.....

.....

.....

Aplicație: Ferește-te de orice formă de ipocrizie, mai ales în rugăciune. Fii deschis, transparent cu Domnul! Atitudinea ta să arate sinceritate chiar în exterior. Vocea, poziția corpului, cuvintele, ideile – toate să fie făcute cu curăție de inimă.

2. O a doua piedică în rugăciune este **duhul neiertător**

În Marcu 11:25-26, Domnul Isus Cristos avertizează că Dumnezeu nu va asculta rugăciunile pentru iertarea propriilor păcate dacă nu suntem gata să iertăm și noi pe semenii noștri.

Și, când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri să vă ierte greșelile voastre. Dar, dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre.

Duhul de neiertare blochează iertarea lui Dumnezeu.

Ilustrație: Un oarecare John Oglethorpe stătea de vorbă cu predicatorul metodist John Wesley. Deodată, acesta îi spune arogant lui Wesley: Eu niciodată nu iert! Atunci, Wesley îi răspunde cu subînțeles și ironic: În acest caz, domnule, sper că nici nu ai păcătuit vreodată!

Standardele pentru a primi iertarea prin rugăciune sunt ridicate chiar mai sus de apostoli. Apostolul Pavel spune că dacă nu ești gata să ierți chiar pe cel care nu merită iertarea, nu poți fi tu însuși iertat de Domnul (Efes. 4:31-32). Motivul stă în faptul că Dumnezeu te-a iertat pe tine când tu nu meritai iertarea. De aceea, cine a trăit cu adevărat iertarea lui Dumnezeu înțelege și aplică principiul în relație cu cei care i-au greșit.

Întrebare: *Care a fost atitudinea lui Isus față de batjocoritorii Lui?*

.....

.....

.....

Aplicație: Cere și tu puterea Duhului Sfânt pentru a putea ierta! Când vrei să te rogi, inima trebuie să-ți fie eliberată de ură sau de răzbunare. Nu lăsa piedica pusă de un duh neiertător să-ți blocheze rugăciunile.

3. O a treia piedică în rugăciune este **relația întreruptă**

Relația cu Dumnezeu depinde de relațiile dintre noi. Dacă nu știi să gestionezi corect relațiile, nici Dumnezeu nu te va asculta atunci când te rogi. Isus ne spune că dacă vrei să aduci o închinare lui Dumnezeu, mai întâi trebuie să te asiguri că relația ta cu ceilalți este bună (Mat. 5:23-24).

Această predică este sesizată de apostolul Petru în relația dintre soț și soție. În 1 Petru 3:7, el avertizează că, dacă soțul nu își tratează corect soția, Dumnezeu nu îi va lua în considerare rugăciunile.

Bărbaților; purtați-vă și voi, la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele care vor moșteni împreună cu voi harul vieții, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre.

În spiritul de egalitate și demnitate a tuturor ființelor umane, indiferent de sex sau poziție socială, apostolii au extins și aplicat gândirea lui Isus Cristos, Domnul lor. Bărbații trebuiau să arate respect față de Capul lor, Isus Cristos, prin a arăta respect față de soțiile lor. Soțiile credincioase moștenesc împreună cu soții lor credincioși harul vieții.

Mai târziu, Petru clarifică principiul: *Căci ochii Domnului sunt peste cei neprihăniți, și urechile Lui iau aminte la rugăciunile lor* (3:12). Deci, ascultarea față de legea Dumnezeu te califică pentru a fi ascultat la rândul tău de Dumnezeu când te rogi.

Întrebare: *Cum ai aplica acest principiu de legătură între ascultare și rugăciune la relația dintre părinți și copii?*

.....

.....

.....

Aplicație: Urmărește pacea cu toți și zidirea! Iar când intri în Casa Domnului să te închini, asigură-te că ai relațiile bune și în pace. Nu te apropia de Masa Domnului decât dacă relațiile tale cu cei din biserică sunt sănătoase.

4. O a patra piedică în rugăciune este **îndoiala**

Iacov (1:5-8) ne atrage și el atenția că rugăciunea are un dușman constant în duhul îndoielii. Dacă, de pildă, te rogi pentru înțelepciune, să nu ai șovăială, ezitare în inima ta.

Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată. Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul, căci este un om nehotărât și nestatornic în toate căile sale.

A te îndoii înseamnă a fi nedecis sau chiar sceptic cu privire la ceva. Îndoiala arată lipsa de hotărâre, de certitudine, de încredere. Îndoiala este un dușman al credinței. Dacă ne îndoim că Dumnezeu nu are abilitatea să răspundă rugăciunilor noastre, atunci El nu va răspunde.

Alteori, rugăciunile noastre de cerere suferă pentru că avem motivații greșite. Tot Iacov (4:3) ne avertizează:

Sau cereți, și nu căpătați, pentru că cereți rău, cu gând să risipiți în plăcerile voastre.

Dumnezeu nu răspunde atunci când știe că cererile noastre sunt motivate greșit. Cerem greșit, cu gând să risipim în plăceri. Dumnezeu nu va răspunde acestor cereri indolente.

Întrebare: *Cum ne-am putea verifica dacă cererile noastre înaintea lui Dumnezeu sunt corecte? Ce texte biblice ne-ar ajuta aici? Sugerează câteva dintre ele.*

.....

.....

.....

Aplicatie: Chiar dacă ai întrebări sau îndoieli față de Dumnezeu, fii sincer cu El în orice lucru. Cere ajutorul Duhului Său ca să treci peste orice ezitare în credința ta. Duhul Lui este Sfânt și îți va sfinți cererile sau orice altă formă de rugăciune.

FĂ-ȚI TIMP

Traian Dorz

În trecerea grăbită prin lume către veci,
Fă-ți timp, măcar o clipă, să vezi pe unde treci!
Fă-ți timp să vezi durerea și lacrima arzând,
Fă-ți timp să poți, cu mila, să le alini, trecând.

Fă-ți timp pentru-adevăruri și adânciri în vis,
Fă-ți timp pentru cântare cu sufletul deschis,
Fă-ți timp să vezi pădurea, s-ascuți lângă-un izvor,
Fă-ți timp s-auzi ce spune o floare, un cocor.

Fă-ți timp s-aștepți din urmă când mergi cu slăbănogi,
Fă-ți timp pe-un munte, seara, stând singur să te rogi,
Fă-ți timp să stai cu mama și tatăl tău bătrâni,
Fă-ți timp de-o vorbă bună și-o coajă pentru câini.

Fă-ți timp să stai aproape de cei iubiți, voios,
Fă-ți timp să fii și-al casei în slujba lui Cristos,
Fă-ți timp să guști frumusețea din tot ce e curat,
Fă-ți timp, căci ești de taine și lumi înconjurat.

Fă-ți timp de rugăciune, de post și meditări,
Fă-ți timp de cercetarea de frați și de-adunări,
Fă-ți timp și-adună-ți zilnic din toate câte-un pic,
Fă-ți timp, căci viața trece și când nu faci nimic.

Fă-ți timp lângă Cuvântul lui Dumnezeu să stai,
Fă-ți timp, căci toate-acestea au pentru tine-un grai,
Fă-ți timp s-ascuți la toate, din toate să înveți,
Fă-ți timp să dai vieții și morții tale preț.

Fă-ți timp acum, că-n urmă zadarnic ai să plângi;
Comoara risipită a vieții n-o mai strângi.

Doamne, Te rog să mă ajuți ca în aceste perioade dificile ale relațiilor mele să-mi amintesc că este mai important să fiu o persoană integră decât să am dreptate; că a avea o relație cu o altă persoană umană este un dar prețios care trebuie manevrat cu multă atenție; că cel mai mare dar pe care îl pot oferi altei persoane este să mă dăruiesc pe mine însumi – chiar cu toată fragilitatea mea și cu toate durerile mele; că adevărata iertare și împăcare începe cu mine și că ea provine dintr-un spirit smerit și o inimă pocăită; că după ce am făcut tot ce am putut pentru a reface o relație ruptă trebuie să mă încred în Tine în ce privește rezultatele și să refuz să acționez cu amărăciune sau cu dorință de răzbunare dacă trebuie să renunț la acea relație.

Doamne, adu-mi aminte din nou și des că la sfârșitul zilelor mele pe pământ, succesul meu în relații nu se va măsura prin numărul relațiilor pe care le-am avut, ci prin calitatea celor pe care încă le mai am. (Randy Carlson)

NOTİÇE

NOTIȚE

NOTIÇE

PERSISTENȚA RUGĂCIUNII

Textul biblic: Matei 7:7-11

CONTEXTUL

Ce te face un creștin mai bun? De obicei, ți se va răspunde: să mergi la biserică, să citești Biblia și să te rogi. Toți recunoaștem aceste lucruri esențiale vieții creștine, dar în anumite biserici majoritatea scaunelor sunt goale, Bibliile stau necitite și genunchii nefolosiți.

Care dintre noi este mulțumit cu viața de rugăciune?

Cei ce se roagă mult, cred că se roagă atât de puțin.

Numai când simți dulceața rugăciunii, înțelegi cât de puțin o prețuiești.

În Predica de pe Munte, Isus ne promite că Dumnezeu este gata să dea răspuns rugăciunilor noastre. Este adevărat că nu la toate rugăciunile. El știe care rugăciuni trebuie să primească răspuns.

Atunci de ce nu ne rugăm? Motivele sunt subiective:

- (1) Unii nu se roagă pentru că le merge bine. De aceea, ei se roagă doar ocazional, eventual când le merge rău.

Dumnezeu vrea să ne dea ceva, dar nu poate pentru că mâinile ne sunt pline. – Augustin

Ne gândim la Dumnezeu așa cum se gândește un zburător la parașuta lui; este acolo pentru urgențe, dar speră că nu o va folosi niciodată. – C.S. Lewis

- (2) Alții nu se roagă considerând că este suficient în a fi preocupat să faci bine.

Observație: Pentru slujitorii Cuvântului, predicarea sau învățătura este privită ca cea mai bună lucrare. Am auzit însă predicatori care au spus, după zeci de ani de lucrare, că dacă i-ar întreba cineva cum și-ar reorganiza viața, ar răspunde: *M-aș ruga mai mult și aș predica mai puțin!* Predicarea este o chemare specială, dar nu se compară cu rugăciunea. Când predicăm, oamenii ascultă; când ne rugăm, Dumnezeu ascultă. Când predicăm, oamenii acționează; când ne rugăm, Dumnezeu acționează.

- (3) Sunt alții care nu se roagă pentru că nu știu cum lucrează rugăciunea. Ei nu au experimentat rugăciunea ca sursă de putere spirituală.

Ilustrație: Se cunoaște cazul ciudat și anecdotic al unei femei care trăia mai izolată. Când compania de electricitate i-a verificat consumul de curent electric la casă, au sesizat că aproape nu folosea curent. S-au dus să vorbească cu ea și au văzut că totul era în regulă cu curentul electric. Când au întrebat-o de ce consumul este așa de mic, ea le-a spus că aprindea lumina doar să vadă cum să-și aprindă lampa!

Întrebare: *În ce domenii crezi că ne putem folosi de rugăciune convinși că ea va produce o schimbare? Completează lista de mai jos.*

Exemplu: Trezirile spirituale (2 Cronici 7:14)

.....

Exemplu:

.....

Exemplu:

.....

MODELUL PERSISTENȚEI ÎN RUGĂCIUNE

Cum putem învăța persistența în rugăciune? A persista înseamnă a stăruii, a persevera.

De ce Dumnezeu răspunde la unele rugăciuni și nu la altele? De ce unii credincioși sunt mai puternici în rugăciune și alții mai puțin? Depinde aceasta de credința lor, de relația lor cu Dumnezeu, de felul în care se roagă (postură, cuvinte, timp)?

Poate că depinde de toate acestea, dar mai mult, spune Isus, depinde de persistenta în rugăciune. Să nu se lase!

Isus folosește câteva verbe uzuale pentru a descrie rugăciunea: cere, caută, bate! Toate pretind acțiune directă, pentru că rugăciunea este ceva activ, nu pasiv. Vedem aici progresia naturală a acțiunii, de la mai puțin agresiv la foarte agresiv. Isus ridică astfel problema intensității rugăciunii.

Observație: Dacă ne rugăm cu jumătate de inimă sau numai de două ori pe săptămână nu trebuie să așteptăm mult de la Dumnezeu!

Isus ne poruncește să ne rugăm cu persistentă. Rugăciunea nu este o opțiune. Verbele folosite în text sunt la imperativ și la timpul prezent, ceea ce presupune o acțiune continuă. Adică: continuați să cereți, să căutați, să bateți!

1. CEREȚI

A cere înseamnă a-I face o rugămintă lui Dumnezeu. Cerem pentru că avem o nevoie. Cerem pentru că avem credința că El poate să ne ajute (Mc. 11:22-24).

Aplicație: Completează cu încă două texte din Biblie răspunsul la întrebarea: cum să ceri?

(1) Cere în Numele lui Isus – Ioan 16:24; 15:15-16

.....

(2)

.....

(3)

.....

2. CĂUTAȚI

Dumnezeu vrea să avem un rol activ în rugăciune și poate chiar în anumite acțiuni care determină răspunsul la rugăciune. Căutarea cere un plus de acțiune. Căutăm când știm că acel lucru este valoros pentru noi.

Trebuie să te rogi ca și cum totul depinde de Dumnezeu, dar apoi să lucrezi ca și cum totul depinde de tine! (Martin Luther)

Aplicație: Alege două texte din Biblie care să răspundă la întrebarea: cum să cauți?

(1)

.....

(2)

.....

3. BATEȚI

A bate înseamnă nu doar acțiune în plus, ci și atitudine în plus. Aceasta înseamnă a cere clar, a căuta cu un scop și a bate cu stăruință. Batem când suntem în afara a ceea ce dorim și avem nevoie. Batem pentru lucruri pe care numai Dumnezeu le poate face.

Când batem, ne ducem la uși până o găsim pe cea bună.

Când găsim ușa corectă, continuăm să batem până ni se deschide. Este gestul dependenței de Dumnezeu.

Aplicație: Alege două texte din Biblie care să răspundă la întrebarea: cum să cauți?

(1)

.....

(2)

.....

CONDIȚIILE PERSISTENȚEI ÎN RUGĂCIUNE

Rugăciune cu stăruință se bazează pe două condiții:

a. Rugăciunea să vină dintr-o **dorință sinceră**

A te ruga sincer înseamnă a accepta că ceea ce ai este insuficient.

De ce ne-ar da Dumnezeu ceva dacă nu suntem cinstiți în cererea noastră? Nu ceri, nu cauți, nu bați dacă nu ai nevoie de Dumnezeu. În principiu, rugăciunea și postul arată o dorință nespusă pentru a primi ajutor.

Întrebare: *Ce dorință spirituală ai avea azi, acum, aici ca să-i ceri lui Dumnezeu?*

.....

.....

.....

b. Rugăciunea să se bazeze pe **încredere**

Să crezi că rugăciunea poate activa puterea lui Dumnezeu și El îți va da exact ce trebuie.

Iacov scrie că nu primim pentru că nu cerem. Mai precis: nu primim pentru că nu cerem cu credința că vom primi. Sau poate cerem cu gând rău, să risipim în plăcerile noastre.

Aplicatie: Împărtășește cu ceilalți un caz de stăruință în rugăciune la care ai primit răspuns.

.....

.....

.....

LECȚIILE PERSISTENȚEI ÎN RUGĂCIUNE

Ce ne învață rugăciunea cu stăruință?

a. Să comunicăm mai mult și mai des cu Dumnezeu

Dumnezeu vrea să ne apropiem de El și să ne rugăm Lui (Rom. 8:16-17). Dumnezeu ne primește înaintea tronului de har.

Dumnezeu își ține promisiunile. Nu ceda! Caracteristica rugăciunii cu stăruință este că nu cedează în fața circumstanțelor potrivnice.

b. Să avem răbdare și speranță în Dumnezeu

Fiecare rugăciune a credinciosului este auzită și ascultată de Dumnezeu. Ca răspuns la rugăciunea lui Daniel, Dumnezeu l-a asigurat că ea a fost ascultată din prima zi (Daniel 10:12; 9:23).

Dumnezeu răspunde rugăciunilor noastre în conformitate cu planul Lui și cu caracterul Lui. Dumnezeu ține cont și de cel care stăruie (1 Petru 3:12). Dar, Dumnezeu nu pune nimic în mâinile noastre până ce nu ne-a pregătit inimile.

Dar, dacă cererea este greșită, Dumnezeu spune „Nu!”; dacă vremea răspunsului este greșită, Dumnezeu spune „Nu acum!”; dacă cererea este corectă și la timp, Dumnezeu spune „Așa să fie!”.

C. EV. 100

1. Mulțumim, o, Tatăl nostru pentru Fiul Tău iubit.
Mulțumim că-n orice vreme minunat ne-ai ocrotit.
Pentru primăveri senine ca și pentru toamne reci,
Pentru lacrimi, Ție, Doamne, Îți aducem slavă-n veci.

2. Mulțumim pentru răspunsul rugăciunilor ce-l dai.
Mulțumim că ajutorul gata pentru noi îl ai.
Pentru rău și pentru bine, pentru sfinte mângâieri,
Mulțumim pentru iubirea mai bogată azi ca ieri.

3. Mulțumim pentru toți spinii, mulțumim și pentru flori,
Pentru case și cămine, pentru soarele din nori.
Pentru bucurii nespuse, pentru pace Te slăvim,
Pentru tainica nădejde, Doamne mare-Ți mulțumim.

Întâlnirea cu Dumnezeu

Dumnezeule mare, în mulțime și în taină, în sanctuar și acasă, fă ca viața mea să fie cufundată în rugăciune, umplută cu duhul harului și cererii, fiecare rugăciune să fie parfumată cu tămâia sângelui ispășitor. Ajută-mă, apără-mă, până când voi trece de pe tărâmul rugăciunii în cel al laudei neîntrerupte. Obligat de nevoile mele, invitat de promisiunile Tale, chemat de Duhul Tău, intru în prezența Ta, închinându-mă cu o teamă sfântă, copleșit de maiestatea, măreția și gloria Ta, însă încurajat de dragostea Ta.

Sunt în totalitate sărac și vinovat, nu am nimic al meu cu care să Te răsplătesc, însă vin cu Isus înaintea Ta în brațele credinței, bizuindu-mă pe neprihănirea Lui ca să compenseze nelegiuirile mele, bucuros că El va apleca balanța în favoarea mea și va satisface dreptatea Ta. Te binecuvântează pentru că păcatul mare atrage harul mare, iar, deși cel mai mic păcat merită o pedeapsă înfinită pentru că a fost făcut împotriva unui Dumnezeu înfinit, totuși, există îndurare pentru mine, pentru că acolo unde vina e cea mai îngrozitoare, îndurarea Ta în Hristos este cea mai liberă și mai adâncă.

Binecuvântează-mă descoperindu-mi mai mult din meritele Sale măntuitoare, făcând ca bunătatea Ta să treacă pe dinaintea mea, rostind cuvinte de pace inimii mele chinuite de remușcări; întărește-mă să insist înaintea Ta până când Hristos va domni suprem în mine în fiecare gând, cuvânt și faptă, într-o credință care curăță inima, biruie lumea, lucrează în dragoste, mă leagă mai tare de Tine și rămâne pentru totdeauna lipită de cruce. (O rugăciune puritană)

NOTIÇE

NOTIȚE

NOTİÇE

PUTEREA RUGĂCIUNII

Textul biblic: Matei 17:14-21

CONTEXTUL

Contrastul prezentat de Evanghelia după Matei este între gloria de pe munte și neputințele din vale. Isus se coboară de pe muntele Schimbării la față pentru a ajuta acestor neputințe. Ucenicii nu au putut vindeca un tânăr lunatic (bolnav de halucinații, somnambul). Alte traduceri spun că era epileptic. Dar, adevărul sta în faptul că acest băiat era posedat de un demon. Înainte, Isus îi împuternicise pe ucenici să scoată draci (Mat. 10:1) și au reușit (Mc. 6:13,30; Lc. 9:6-10). Acum însă ceva s-a întâmplat și ucenicii nu au reușit. Cum de a fost posibil?

Isus le spune că există o barieră peste care nu poți trece decât cu puterea rugăciunii și postului. Ce să înțelegem? Există o putere tainică, care nu acționează totdeauna la vedere. O putere care schimbă, transformă, mișcă vieți, națiuni, forțe. Ea este activată numai de rugăciune.

Marile lucrări ale lui Dumnezeu în istorie se fac pentru că există oameni ai rugăciunii. Iar rugăciunea implică credință: să crezi că Dumnezeu te ascultă.

Puterea rugăciunii ne face speciali. Dumnezeu este gata să ne dea mai mult decât credem sau gândim noi. Când înțelegi că nu poți face nimic și nu ai nimic, atunci rugăciunea urcă la un alt nivel: la rugăciunea plină de putere divină. Regula: puterea rugăciunii nu stă în cel ce se roagă, ci în cel ce aude rugăciunea, adică în Dumnezeu.

Ce putem învăța de la Domnul Isus pentru a avea putere în rugăciune?

1. Leagă rugăciunea de **părtășia** cu Dumnezeu

Citim în Luca 5:15-16, că Isus se ruga pentru a înțelege așa cum Dumnezeu înțelege. El se ruga pentru a-Și consolida scopul pentru care a venit în lume. Nu era rugăciunea ocazională sau circumstanțială. Isus se ruga pentru putere. După vindecări, cuvântări și marșuri, Isus avea nevoie de odihnă și reîncărcare spirituală prin a căuta părtășia intimă cu Tatăl Său.

Ce înseamnă să cauți părtășia cu Dumnezeu? Să te rupi de viața cotidiană, să-ți cauți un loc și un timp NUMAI pentru părtășia cu Dumnezeu. În acest timp să te rogi, să meditezi, să te cercetezi, să studiezi Cuvântul, să ascuți ce-ți vorbește Domnul.

Întrebare: *Când a fost ultima oară când te-ai retras numai pentru rugăciune? Cum a fost? Ți lipsește?*

.....

.....

.....

2. Leagă rugăciunea de **acțiunea credinței**

Ce critică Isus la ucenici și la cei din generația lor este lipsa credinței. Este vorba de acea credință care operează eficient. De ce nu au putut ucenicii să scoată acel demon? Din pricina credinței mici, a unei încrederi ezitante și a lipsei rugăciunii. Chiar dacă demonul nu a ieșit imediat, ei trebuiau să continue să se roage.

Este credința care nu se oprește atunci când vede că potențialul este mic, ca un grăunte de muștar. Să nu te oprești când succesul nu este

imediat. Trebuie să menții contactul permanent cu Dumnezeu, să te rogi continuu, știind că Dumnezeu va răspunde la timpul Lui. Numai așa te legi de resursele puterii divine. De aceea, nimic nu este cu neputință la cel ce crede în Dumnezeu (19:26).

Nu cantitatea de credință este importantă, ci puterea lui Dumnezeu care se poate folosi chiar de o credință mică. Nimic nu este cu neputință, în sens de nimic din ceea ce Isus vă dă cu autoritatea Lui să faceți.

Pavel scria *pot totul în Cristos care mă întărește!* (Filip. 4:13). Dar Pavel era în acțiune. Pentru ce să te întărească Dumnezeu dacă nu lucrezi?

Credința înseamnă încredere, relație, unire, acțiune. Înveți să te rogi rugându-te! Înveți să crezi ascultând.

Ilustrație: În timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, primul ministru al Angliei, Winston Churchill a considerat că, pentru apărarea țării, era nevoie de mai mult argint necesar proiectelor armatei. Pe atunci, argintul era un material dificil de găsit. De aceea, printre alte acțiuni de adunare a argintului, s-a recurs și la topirea statuilor unor sfinți, găsite în unele catedrale. Churchill a spus atunci, laconic: *Este timpul să-i punem pe sfinți înapoi în circulație!*

Să te rogi în acțiune. Să te rogi concret. Să legi rugăciunea de acțiune. Să arăți dragoste și credință în acțiune.

Să te rogi fără a acționa este ipocrizie; a acționa fără rugăciune e păgânism.

Ilustrație: George Müller, născut în Prusia în 1805, a avut un tată colector de taxe. Când s-a convertit, a fost impresionat de încurajarea lui Isus să ceară orice în Numele Lui. Împreună cu soția, s-au angajat într-un experiment cu Dumnezeu: au renunțat la multe bunuri din casă, apoi au refuzat salariul de la o misiune creștină unde slujea, apoi au început o casă de orfani pentru copiii fără casă. Prima casă de orfani a început într-o clădire închiriată. În câteva zile, 43 de orfani au fost strânși de pe străzi și integrați în orfelinat. Experimentul lui Müller și a colaboratorilor lui a fost ghidat de următoarele principii:

- Niciodată nu vor solicita bani.
- Niciodată nu vor avea datorii.
- Niciodată nu vor deturna fonduri spre alte scopuri decât cele pentru care au venit.
- Își vor supune toate conturile controalelor anuale.
- Nu vor publica numele donatorilor.
- Nu vor lua în bordul de conducere pe nimeni doar datorită numelui pe care cineva îl are.
- Succesul lucrării nu va fi măsurat prin numărul celor sluiți sau prin cantitatea de bani primiți, ci prin binecuvântările lui Dumnezeu asupra lucrării.
- Binecuvântările vor depinde de timpul petrecut în rugăciune.

Müller a zidit prima clădire a orfelinatlui, apoi, după șase luni, a doua. S-au concentrat pe rugăciune și au ajuns la cinci clădiri, 110 lucrători și 2050 de orfani. Peste 60 de ani, orfelinatlul a continuat să existe, au fost 9500 de orfani adăpostiți și nu a fost zi în care să nu primească hrană. Singurul ajutor pe care Müller l-a cerut a fost de la Dumnezeu.

A crede în rugăciune este important, dar a te ruga cu credință în acțiune face diferența! A crede că Dumnezeu va răspunde rugăciunilor este special. Atunci lucrurile se mișcă. Credința și perseverența dau valoare rugăciunii.

Întrebare: *Ce mărturii poți aduce tu pentru a susține acest principiu, că rugăciunea și acțiunea conlucrează în lucrarea Domnului?*

.....

.....

.....

3. Leagă rugăciunea de **post**

Ucenicii se întrebau: de ce acum nu au putut face vindecarea? *De ce noi nu putem scoate demonii afară?* Sunt sigur că ucenicii s-au rugat, au stăruit în rugăciune... Dar ce nu mergea? Ce făceau greșit? Isus le răspunde că *acest soi de draci nu iese afară decât cu post și rugăciune.*

Domnul Isus știa că va veni o vreme când El nu va mai fi cu ucenicii în trup. Știa că vor veni vremuri grele și va fi nevoie de putere supranaturală. În acele zile, puterea va sta în post.

Unii țin postul doar ca parte a tradiției. Alții spun că nu este pentru ei.

Unele probleme cu care ne confruntăm sunt spirituale, de aceea au nevoie de intervenții divine. Puterea lui Dumnezeu se poate elibera și lucra prin rugăciunea și post.

Isus cunoștea valoarea postului. El și-a dezvoltat o viață de rugăciune și post. În Luca 4:14, citim că Isus S-a dus în pustiu și acolo a postit timp de 40 de zile. Când S-a întors era plin de puterea Duhului.

De ce ne cere Dumnezeu să ne rugăm și să postim? Iată câteva motive:

- Postul ne amintește de umanitatea noastră. Ne vedem nepuțincioși fără ajutorul Domnului. Suntem dependenți de El.

- Postul ne ține smeriți. Este smerenia aceea care recunoaște că Dumnezeu are răspunsul.
- Postul este un semn al dorinței noastre. Căutarea lui Dumnezeu este mai importantă decât zilnica căutare a hranei. Este pasiunea care întrece orice altă dorință; nu de a-L forța pe Dumnezeu, ci de a dori sincer binecuvântarea Lui.

Ilustrație: David Yonggi Cho este pastorul celei mai mari biserici din Coreea de Sud (700.000 de membri, în Seul). Împreună cu cei din conducerea bisericii ei cred în puterea postului și rugăciunii. Dacă cineva vine la ei cu o problemă sau nevoie urgentă, răspunsul este: *Du-te să te rogi pe munte și postește timp de trei zile.* Dacă persoana vine înapoi fără rezolvare, îl trimite înapoi pentru o săptămână, și tot așa. Ei cred că nu este posibil ca o persoană să se întoarcă și să aibă aceeași problemă.

Întrebare: *Cum ar trebui să fie ținut un post? Extrage câteva principii din Matei 6:16.*

.....

.....

.....

Vrei schimbarea vieții? Vrei mai mult de la Dumnezeu? Vrei să biruiști ispita, patima? Atunci caută putere de sus. Puterea de sus vine doar când rugăciunea caută dulceața binecuvântată a părtășiei, când acționează prin credință și când postești.

Aplicație: Împărtășiți în grup experiențe personale care au dovedit puterea rugăciunii în viața voastră sau a familiei voastre.

.....

.....

.....

C. EV. 92

1. Veniți, creștini, la rugăciune în Casa Tatălui preasfânt,
//: Veniți, veniți, plecați genunchiul și fața voastră la pământ. ://

2. Creștinii noștri de pe vremuri pe sub pământ altar zideau
//: Și pe furiș, la miezul nopții, veneau și-acolo se-nchinau. ://

3. Azi masa Domnului e-ntinsă, dar cei poftiți nu vin la ea;
//: Ei nu aud chemarea blândă: „Veniți, veniți la masa Mea!” ://

Tată, trebuie să întreb cine poate să ajungă în cele mai adânci locuri ale inimii mele? Cine poate să îmi sondeze conștiința și să îmi scoată la lumină păcatele? Cine are puterea, Tată, să smulgă ofensele din inima mea? Cine poate să îmi dea puterea să merg la cei față de care am greșit sau la cei care m-au rănit? Cine, o, Tată, cine poate să facă aceasta? Eu nu o pot face singur. Vino la mine chiar acum. Eliberează-mă. Am nevoie de ajutorul Tău. Am nevoie de zdrobire și acceptare. Acordă-mi ca dar toate aceste lucruri. Și nu opri lucrarea din mine. Doar prin harul Tău pot merge mai departe de locul acesta. Te rog în Numele lui Isus. Amin. (Erwin W. Lutzer)

NOTIȚE

NOTIÇE

PROVIDENȚĂ ȘI RUGĂCIUNE

Textul biblic: Matei 14:13-21

CONTEXTUL

Domnul nostru Isus Cristos avea o infinită și misterioasă milă de oameni. În textul nostru Îl vedem cum hrănește mii de oameni. Înainte de a le da să mănânce, El S-a rugat: *Și-a ridicat ochii spre cer; a binecuvântat, a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, iar ei le-au împărțit noroadelor.* Rugăciunea și providența conlucrau la împlinirea planului divin.

Una dintre cele mai dificile sarcini este să explicăm rugăciunea. Nu pentru că n-am ști să ne rugăm natural. Greu este să explici cum e posibil să fii partener cu Dumnezeu în istorie prin rugăciune.

Orice poate face Dumnezeu poate face și credința, și orice poate face credința poate face și rugăciunea, atunci când este înălțată cu credință. O invitație la rugăciune este, așadar, o invitație la omnipotență, fiindcă rugăciunea îl implică pe Dumnezeul Omnipotent și Îl aduce pe El în treburile noastre umane. Nimic nu este imposibil pentru omul care se roagă cu credință, așa cum nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu. (Tozer, Ridicarea pânzelor, p. 30)

PROVIDENȚA

În acest punct trebuie întâi să înțelegem cum lucrează **providența** divină. Providența (din latinescul *providentia*, sprijin, prevedere) este un atribut al lui Dumnezeu recunoscut în acțiunea de guvernare a creației și de determinare a evenimentelor spre binele oamenilor. Astfel, când ne referim la „Providență”, ne referim la Dumnezeu Atotputernic, Creatorul, Domnul, Preabunul, Preaputernicul, Preaînaltul, Sfântul, Atotțiitorul.

Biblia învață despre providența lui Dumnezeu:

Psalmul 104:28-30 - Le-o dai Tu, ele o primesc; îți deschizi Tu mâna, ele se satură de bunătățile Tale. Îți ascunzi Tu fața, ele tremură; le iei Tu suflarea; ele mor și se întorc în țărâna lor. Îți trimiți Tu suflarea; ele sunt zidite și înnoiești astfel fața pământului.

Isaia 45:11-12 – Așa vorbește Domnul, Sfântul lui Israel și Făcătorul său: „Vrea cineva să Mă întrebe asupra viitorului, să-Mi poruncească pentru copiii Mei și pentru lucrarea mâinilor Mele? Eu am făcut pământul și am făcut pe om pe el; Eu cu mâinile Mele am întins cerurile și am așezat toată oștirea lor.

Matei 5:45: ... El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți.

Matei 10:29 - Nu se vând oare două vrăbii la un ban? Totuși, niciuna din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru.

Aplicată vieții noastre pământești, providența ne asigură că Dumnezeu este direct implicat în viețile noastre. El știe ce va urma și nu este surprins de nimic. El este mereu la lucru. Orice face Dumnezeu este produsul gândirii și voinței Sale. Lucrările Lui sunt manifestarea voii Lui.

Providența afirmă că există o ordine cu scop al tuturor evenimentelor din istorie. Nimic nu se întâmplă datorită șansei. Chiar dacă omul nu poate înțelege, există un plan divin și cosmic pentru univers, o rațiune pentru orice.

Prov. 16:33 - *Se aruncă sorțul în poala hainei, dar orice hotărâre vine de la Domnul.*

Însă, dacă Dumnezeu vrea să împlinească ceva, El are nevoie de noi. De aceea, Dumnezeu împuternicește creaturile Sale pentru a lucra în moduri specifice. Când Dumnezeu are un scop, El asigură și mijlocul ca acel scop să se realizeze.

Rugăciunea este puterea prin care se înfăptuiește ceea ce altfel nu s-ar înfăptui. (Andrew Murray)

De exemplu, Dumnezeu ne-a pus la dispoziție credința și rugăciunea. Rugăciunea noastră pentru vindecarea cuiva este partea noastră în parteneriat. Fără ca noi să ne facem partea, Dumnezeu nu poate acționa. El a pus aceste reguli în universul Lui. Rugăciunea este în același timp mijloc necesar prin care Dumnezeu vrea să lucreze și semn al preocupării noastre pentru sufletul celui pentru care mijlocim.

Întrebare: *Citim în FA 12:1-9 că Biserica se ruga neîncetat înaintea lui Dumnezeu pentru scoaterea lui Petru din temniță. Ce loc crezi că are rugăciunea cu stăruință în planul lui Dumnezeu?*

.....

.....

.....

RUGĂCIUNEA

Felul în care înțelegi providența îți afectează rugăciunea. Rugăciunea este parte a implicării noastre în planul lui Dumnezeu. Rugăciunea este un privilegiu și o responsabilitate. Este personală și dialogică în același timp. Ne rugăm Lui pentru că El este în control absolut și este prezent personal în istorie. Rugăciunea noastră exprimă credința într-un Dumnezeu personal, cu care poți avea o relație.

Strict vorbind, Dumnezeu nu are nevoie de rugăciunile noastre pentru a conduce lumea. Dar, în bunătatea Lui, El ne-a integrat și pe noi, cu rugăciunile noastre, în mersul lumii.

Providența este mâna lui Dumnezeu în mânușa istoriei. (J. Vernon McGee)

Lecții practice:

(1) Rugăciunea este participare în planul lui Dumnezeu

Pe de o parte, rugăciunea nu schimbă scopul lui Dumnezeu, ci este un simplu instrument prin care El își exercită controlul asupra lumii.

Pe de altă parte, este adevărat că noi putem participa la istoria lumii prin rugăciune. Și după cum orice acțiune a noastră are efecte, la fel se aplică în cazul rugăciunii. Rugăciunea devine canal prin care poate curge puterea lui Dumnezeu.

*Rugăciunea este legătura unui suflet viu cu Dumnezeu. În rugăciune, Dumnezeu se oprește să-l sărute pe om, să-l binecuvânteze pe om și să ajute omul în tot ceea ce Dumnezeu are în plan sau omul are nevoie. Rugăciunea umple goliciunea omului cu plinătatea lui Dumnezeu. Umple sărăcia omului cu bogățiile lui Dumnezeu. Îndepărtează sărăcia omului cu puterea lui Dumnezeu. (E.M. Bounds, *Realitatea rugăciunii*, p. 22)*

Deși noi putem contribui modest la cursul evenimentelor prin acțiune și prin rugăciune, unele acțiuni pot produce rău, de aceea anumite rugăciuni nu sunt ascultate. Dacă nu ar exista restricții, rugăciunea ar deveni o activitate mult prea periculoasă la îndemâna omului.

O condiție fundamentală în rugăciunile noastre este ca ele să fie în concordanță cu voia lui Dumnezeu, descoperită în special în Cuvântul Său. Trebuie să cunoști Biblia ca să te poți ruga corect.

1 Ioan 5:14-15: *Îndrăzneala pe care o avem la El, este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și dacă știm că ne ascultă, orice i-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care I le-am cerut.*

Întrebare: *Cum poate restricționa Dumnezeu efectul rugăciunilor noastre? Dă câteva exemple:*

.....

.....

.....

(2) Rugăciunea **schimbă** pe cel ce se roagă

Scopul rugăciunii este adesea nu să schimbe circumstanțele exterioare, ci să schimbe starea noastră interioară.

Indiferent de situație, când te rogi, starea ta se schimbă. Acesta este cel mai mare beneficiu sufletesc. Rugăciunea creează în cel ce se roagă o atitudine corectă față de Dumnezeu și față de semenii. A mijloci pentru cineva în suferință arată bunătate, a cere mântuirea cuiva arată pasiune pentru suflete.

De exemplu, știm din Evanghelii că Domnul Isus a adresat multe rugăciuni Tatălui Său ceresc. Aproape toate rugăciunile Lui au fost ascultate, însă rugăciunea din Ghetsimani, ca Tatăl să îndepărteze paharul suferinței, nu a fost ascultată. Planul Tatălui era cel mai bun, de aceea Fiul a trebuit să se lupte în rugăciune ca duhul Lui să fie întărit pentru suferințele care vor urma. Rugăciunea din Ghetsimani L-a pregătit pentru lupta de pe Golgota. În acest sens, se poate spune că rugăciunea L-a „schimbat” pe Domnul Isus, adică rugăciunea a devenit un mijloc pentru întărirea Lui pentru ce urma.

Întrebare: *Cum înțelegi afirmațiile apostolului Pavel din 2 Cor. 13:7-9? Ce dimensiune nouă a rugăciunii întâlnești aici?*

.....

.....

.....

În rugăciune trebuie să lupți, să muncești, să pui pasiune. Trebuie să fii perseverent, dar și pasionat. Pasiunea în rugăciune motivează la acțiune. Cel cu pasiuni curate se roagă cel mai bine!

Aplicație: Analizează textul din Exod 17:8-13 în care Moise se ruga lui Dumnezeu și extrage câteva învățături practice pentru viața ta.

.....

.....

.....

Mare ești Tu, Doamne, și preavrednic de laudă: mare este puterea Ta și înțelepciunea Ta e nemăsurată; iar omul, părțică a zidirii Tale, pretinde să Te laude, tocmai el, care, înveșmântat în firea-i muritoare, poartă cu sine mărturia păcatului său și mărturia că Tu le stai împotriva celor mândri. Cu toate acestea, omul, părțică a zidirii tale, vrea să te laude. Tu însuși îl îndemni la aceasta, făcându-l să-și afle desfătarea în lauda ta, căci pentru Tine ne-ai creat și neliniștită e inima noastră până ce nu-și află odihna în Tine. (Augustin)

NOTIÇE

NOTIȚE

NOTIÇE

NOTİÇE

NOTIÇE

The background is a vibrant blue with a complex, abstract pattern. It features several overlapping circles and curved shapes. Some areas are filled with diagonal hatching, while others have a pattern of small, dark blue teardrop or oval shapes. The overall effect is a sense of movement and depth, with varying shades of blue creating a rich, textured appearance.

Biserica Creștină Baptistă Metanoia - 2017